

ІСТОРІЯ БОРОТЬБИ ЗА УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВНІСТЬ В ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКИХ РОДИН.

Кучерук С. С.,

*директор Старокостянтинівського аграрно-промислового ліцею,
викладач ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»,
член Національної спілки краєзнавців України
e-mail: sergiy-kucheruk@ukr.net*

Маслов С. С.,

*студент, ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна
e-mail: MaslovSS@krok.edu.ua*

В тезах здійснена спроба показати зв'язок двох видатних подій в історії боротьби за українську державність – національно-визвольних змагань 1917-1921 рр. та триваючої нині російсько – української війни – через історію однієї родини м. Старокостянтинова

Боротьба українського народу за українську державу в протистоянні з різними імперіями охоплює століття. Дослідження історії окремих українських родин дає можливість засвідчити спадковість цієї боротьби. Зокрема, така спадковість може бути відстежена у зв'язку з подіями національно-визвольних змагань 1917 – 1921 рр. та триваючої російсько-української війни.

Важливим моментом національно-визвольних змагань 2017-2021 рр. став період Гетьманату Скоропадського у 1918 р. Попри всі суперечності цього історичного періоду, не можна заперечувати видатні результати урядування Гетьмана Павла Скоропадського, пов'язані з творенням української держави в таких царинах, як:

- розбудова міжнародних відносин,
- зміцнення українського війська,
- реформування української економіки,
- розвиток української освіти та культури,
- створення Української Академії Наук

Реформування економіки за часів Гетьманату виявилось, зокрема, в жорсткому захисті права приватної власності, в свободі торгівлі, у відчуженні земель великих землевласників за ринковими цінами та наданні можливості користування землею малоземельним хліборобам, у гарантуванні прав робочого класу тощо. [1,2]

Достатньо жорстким було у 2018 р. ставлення українського уряду до набуття українського громадянства та до перебування осіб без такого громадянства на українській території.

Національно-визвольні змагання сто років тому, на жаль, були програні. Чергова спроба творення самостійної Української держави відбулась лише через 70 років – у 1990-х. У XXI ст. боротьба за самостійну українську державу триває.

Позитивні наміри та дії Гетьмана Скоропадського зі зміцнення української державності привертали на його бік тих представників української спільноти, які усвідомлювали цінність власної держави. Представники родини колишнього

багаторічного директора Старокостянтинівського ліцею Чвертняка В.І. були серед тих, хто усвідомлював цю цінність.

Предок згаданої родини – Нарушкевич Іван Петрович – після участі у Першій світовій війні повертається в Україну. У 2018 р. він працює керівником («надзирателем») зведеного евакуаційного шпиталю в м. Полтава. Разом з ним працює й його дружина [3]. Пізніше пан Нарушкевич стає вчителем Ново-Чорторійської школи Любарського району Вінницької області [4].

Через 100 років після національно-визвольної війни 2017-2021 р. сучасні представники родини Чвертняків - Ігор Володимирович та Дмитро Володимирович змушені були захищати Україну в російсько-українській війні. Показово те, що сучасні представники згаданої родини є випускниками Старокостянтинівського ліцею та істориками, за освітою.

Дослідження історії однієї з патріотичних українських родин на тлі загальної української історії дає підстави для таких узагальнень:

- програш у національно-визвольних змаганнях та помилки у творенні власної держави змушують представників різних поколінь українських родин брати участь у нових національно- визвольних змаганнях,

- для того, щоб запобігти такому поверненню до вирішення одних і тих же проблем, ставлення до творення власної української держави українських громадян, розуміння цінності своєї держави має бути зміненим, а саме: стати більш послідовним, відповідальним та професійним,

- свідома українська освітянська інтелігенція стає у найскладніші часи української історії осередком творення самостійної української держави.

Список використаних джерел:

1. Глушко К. та інші *Українська держава – жорсткі уроки. Павло Скоропадський. Харків, «Клуб сімейного дозвілля», 2018 – 335 с.*
2. *Енциклопедія історії України: Т. 9. Прил – С / Редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. НАН України. Інститут історії України. - К.: В-во "Наукова думка", 2012. - 944 с.: іл.*
3. Довідка з родинного архіву.
4. Довідка з родинного архіву.